

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 523/2025-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Danielom Tarbajom, Zámocká 28, Stropkov, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 35Ek/3968/2021 z 22. mája 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **p r i j í m a** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
2. **O d k l a d á v y k o n a t e ľ n o sť** uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 35Ek/3968/2021 z 22. mája 2025 až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.
3. Konanie o ústavnej sťažnosti **p r e r u š u j e**.
4. Toto uznesenie **n a d o b ũ d a** právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 7. augusta 2025 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a práv na ochranu spotrebiteľa podľa čl. 38 charty uznesením okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť, vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie, priznať mu primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania. Tiež navrhuje odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia. V podaní doručenom ústavnému súdu 19. augusta 2025 sťažovateľ navrhol aj prerušenie konania o ústavnej sťažnosti, a to s ohľadom na prejudiciálnu otázku ústavného súdu, o ktorej rozhoduje Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) v konaní sp. zn. C-393/25.

2. Sťažovateľ vystupoval v exekučnom konaní v procesnej pozícii povinného. Predmetom exekúcie bol nárok oprávneného (spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.) voči sťažovateľovi vyplývajúci z platobného rozkazu okresného súdu sp. zn. 11Up/1340/2020 z 2. marca 2021, ktorým bola priznaná právnenému predchodcovi oprávneného (spoločnosť Amico Finance a.s.) pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1902012122 z 27. februára 2019.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní platobným rozkazom zaviazal sťažovateľa na povinnosť zaplatiť žalobcovi (Amico Finance a.s.) istinu 8 966,08 eur s príslušenstvom. Proti platobnému rozkazu nepodal sťažovateľ odpor.

4. V exekučnom konaní podal sťažovateľ dva návrhy na zastavenie exekúcie, v ktorých poukázal na porušenie právnych noriem pri vydávaní platobného rozkazu (najmä povinnosti *ex officio* súdneho prieskumu spotrebiteľskej zmluvy z hľadiska neprijateľnosti zmluvných podmienok, povinnosti preveriť postup dodávateľa pri skúmaní bonity v súlade s odbornou starostlivosťou pri poskytnutí úveru a neprípustnosť úroku z omeškania vo výške až 16,80 % ročne).

5. Okresný súd uznesením z 11. januára 2024 v poradí druhý návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie zamietol. Sťažovateľom podanú sťažnosť okresný súd napadnutým uznesením zamietol. Exekučný súd v prvom rade poukázal na koncentračnú zásadu, ktorá podľa súdu bráni prieskumu exekučného titulu na základe sťažovateľom podaného návrhu na zastavenie exekúcie. Napriek tomu však poukázal aj na to, že návrh na zastavenie exekúcie by aj tak neobstál, pretože existencia neprijateľnej zmluvnej podmienky musí mať vplyv na vymáhaný nárok. Také podmienky súd neidentifikoval. Úverová bonita sťažovateľa, splnenie informačnej povinnosti veriteľa a posúdenie otázky, či veriteľ mohol vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a pohľadávku postúpiť, nemajú charakter zmluvných podmienok, ktoré by mali vplyv na vymáhaný nárok. Tieto námietky tak podľa súdu neboli pre rozhodnutie právne významné.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ tvrdí, že dotknutá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje viaceré zmluvné podmienky, ktoré už boli mnohými súdnymi rozhodnutiami identifikované ako neprijateľné. Poukazuje najmä na a) neprijateľnosť poplatku za upomienky a zmluvnej pokuty, b) neplatnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (pre nedodržanie zákonných podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a neprijateľnosti samotnej zmluvnej podmienky o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru), c) nemožnosť zosplatnenia úveru a bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru pre porušenie povinnosti dodávateľa postupovať v súlade s odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity a d) neprípustnosť úrokov z omeškania 16,80 % ročne.

7. Exekučný súd sa podľa sťažovateľa nevysporiadal s tým, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, resp. podmienka, na základe ktorej malo k tomuto úkonu dôjsť, je neprijateľnou, a teda neplatnou, čo spôsobuje neplatnosť aj postúpenia pohľadávky s poukazom na § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Navyše nebolo ani preskúmané, či pôvodný veriteľ dodržal postup podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Okresný súd sa týmito námietkami (pre vec podstatnými) vôbec

nezaoberal, čo spôsobuje, že rozhodnutie je arbitrárne. Absentuje riadne a presvedčivé odôvodnenie napadnutého uznesenia, čo spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť.

8. Ak súd nepodrobil podmienku o predčasnej splatnosti testu neprijateľnosti, konal v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorej má vo vzťahu k podstatnej zmluvnej podmienke pristupovať *ex offico*, len čo sa dozvie o relevantných skutkových a právnych skutočnostiach. Ak súd v marci 2021 platobným rozkazom uložil platenie splátok aj za obdobie neskoršie (keďže termín konečnej splatnosti bol pôvodne až vo februári 2027), potom bola zmluvná podmienka o predčasnej splatnosti nielenže významná, ale dokonca kľúčová.

9. Ako jedno z prvých kritérií pri vykonaní testu neprijateľnosti prichádzalo do úvahy kritérium dobrej viery, pri ktorom sa skúma, či by spotrebiteľ individuálne súhlasil s takýmto dojednaním už od vzniku úverového vzťahu (pozri rozsudok Súdneho dvora Caixabank zo 16. 7. 2020, C-224/19, ECLI:EU:C:2020:578).

10. Podstatné je tiež zodpovedať otázku, či je splnená povinnosť súdu vykonať *ex offico* súdnu kontrolu negatívnym vymedzením, že neprijateľné podmienky nezistil. Podľa sťažovateľa mal súd pozitívnym prístupom a individuálne a) aspoň stručne konštatovať, prečo ju nepovažuje za neprijateľnú, a b) odkázať spotrebiteľa na proces namietania tohto záveru (rozsudok Súdneho dvora Ibercaja Banco zo 17. 5. 2022, C-600/19, ECLI:EU:C:2022:394). V opačnom prípade ide iba o formálne splnenie požiadavky *ex offico* súdnej kontroly neumožňujúce preskúmať, akými úvahami dospel súd k svojmu záveru.

11. Predčasne zosplatnené splátky aj vo vysokom štádiu úverového obdobia prevyšovali splátky, ktoré boli v čase vydania platobného rozkazu už v omeškani. Pri neplatnej, resp. neexistujúcej dohode o predčasnej splatnosti by tak bol úspešný v prevažnej časti sťažovateľ, ktorý bol zaviazaný aj na náhradu trov konania a pritom mohol byť prevažne úspešný. Prípadná neprijateľnosť zmluvnej podmienky predčasnej splatnosti by zákonite musela viesť k nastaveniu stavu, akoby nikdy neexistovala. Je súčasne aj neprípustný postup, podľa ktorého by súd modifikoval neprijateľnú zmluvnú podmienku do prijateľnej podoby, keďže by došlo k obmedzeniu odradzujúceho účinku spojeného s neplatnosťou takejto podmienky.

12. Vo veci neprijateľných podmienok sa nežiada prelamovanie materiálnej právoplatnosti, ale aby sa aspoň stručne spotrebiteľovi povedalo, prečo v teste neprijateľnosti zmluvná podmienka obstojí. Kým sa tak nestane (nevynímajúc ani stav po dražbách), bude toto bremeno na štáte pretrvávať a bude sa prenášať do budúcich možných sporov, nevynímajúc ani náhradu škody spôsobenej porušením práva Európskej únie. Exekučný súd by mal byť podľa sťažovateľa už naozaj poslednou pomyselnou stanicou na „odchytenie“ neprijateľnej zmluvnej podmienky.

13. Sťažovateľ taktiež poukázal, že veriteľ si nesplnil povinnosť uloženú mu v § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, teda posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, čo taktiež vedie k nemožnosti úver zosplatiť. Povinnosťou súdu, už civilného rozhodujúceho o nároku žalobcu alebo exekučného súdu rozhodujúceho o súlade priznaného nároku s právnym poriadkom, je *ex offico* posúdiť najmä existenciu neprijateľnosti zmluvných podmienok, ako aj postup dodávateľa v súlade s odbornou starostlivosťou. Zo strany súdu v upomínacom konaní ani v exekučnom konaní k splneniu tejto povinnosti nedošlo. Sťažovateľ bol v čase

poskytnutia úveru ženatý, mal vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom a už mal niekoľko živých úverov. Je zrejmé, že nespĺňal atribúty bonitného spotrebiteľa.

14. Napokon sa súd nevysporiadal ani so skutočnosťou, že platobným rozkazom bol priznaný úrok z omeškania vo výške až 16,80 % ročne, čo je v rozpore s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka – sadzba je určená ako základná úroková sadzba ECB zvýšená o 5 percentuálnych bodov (teda určite nie vo výške 16,80 %, ako priznal platobným rozkazom súd).

15. Okresný súd konal v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora. Intenzita zásahu do základných práv je daná skutočnosťou, že ide o exekúciu na majetok sťažovateľa, pričom vzhľadom na výšku istiny je možné vykonať exekúciu aj na nehnuteľný majetok sťažovateľa, v ktorom má obydlie. Aj z tohto dôvodu žiada sťažovateľ aj priznanie finančného zadost'učinenia (300 eur).

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

16. Nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí vrátane súdnej exekúcie podľa Exekučného poriadku je podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu (PL. ÚS 21/00, I. ÚS 5/00, II. ÚS 143/02, IV. ÚS 292/04) súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

17. Predpokladom pre vykonanie exekúcie je existencia vykonateľného rozhodnutia, pričom musí ísť o rozhodnutie vykonateľné po materiálnej aj formálnej stránke (IV. ÚS 300/2011, II. ÚS 165/2011). Judikatúra ústavného súdu prijala záver, že všeobecný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania *ex offico* skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania, a len čo zistí, že sú dané dôvody na ukončenie núteného vymáhania pohľadávky, rozhodne o zastavení exekúcie (I. ÚS 456/2011).

18. Podľa judikatúry Súdneho dvora a ústavného súdu exekučné konanie netvorí prekážku pre vykonanie *ex offico* súdneho prieskumu neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, z ktorej plnenie je predmetom súdnej exekúcie (PLZ. ÚS 1/2022, rozsudok Súdneho dvora vo veci SPV Project 1503 Srl, Dobank SpA proti YB č. C-693/19 zo 17. 5. 2022).

19. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

20. Ústavný súd zistil, že sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady na prijatie ústavnej sťažnosti sťažovateľa na ďalšie konanie v celom rozsahu, pričom otázku opodstatnenosti tvrdení v nej obsiahnutých bude potrebné posúdiť v konaní vo veci samej. Preto ústavnú sťažnosť prijal na ďalšie konanie (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde) (bod 1 výroku tohto rozhodnutia).

21. V konaní o prijatej ústavnej sťažnosti ústavný súd následne rozhodne aj o ďalších požiadavkách sťažovateľa uplatnených v petite ústavnej sťažnosti.

IV.

Odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia exekučného súdu

22. Sťažovateľ sa podľa § 129 a nasl. zákona o ústavnom súde domáhal, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť právoplatného napadnutého uznesenia okresného súdu.

23. Ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľ osvedčil existenciu predpokladov na zabezpečenie toho, aby sa prípadný výsledok konania pred ústavným súdom nezmaril v dôsledku núteného výkonu napadnutého uznesenia. Bez tohto zabezpečovacieho prostriedku by mohlo dôjsť v prípade vyslovenia neústavnosti napadnutého uznesenia okresného súdu k vážnej ujme na strane sťažovateľa, ktorá by bola väčšia než ujma, ktorá by prípadne mohla vzniknúť oprávnenému následkom odkladu vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Návrh sťažovateľa nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom. Ústavný súd preto podľa § 129 zákona o ústavnom súde odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia okresného súdu až do rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej (bod 2 výroku tohto rozhodnutia).

V.

Prerušenie konania

24. Podľa § 61 ods. 3 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd prerušiť konanie, ak pred ústavným súdom prebieha konanie, ktoré môže mať pre toto konanie význam, alebo ak sa také konanie navrhne podľa čl. 127 ods. 5 ústavy.

25. V tejto súvislosti poukazuje ústavný súd na konanie vedené na ústavnom súde pod sp. zn. II. ÚS 206/2025, v rámci ktorého ústavný súd rozhodol predloženú nasledovnej prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru: „*Majú sa čl. 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS vykladať tak, že bránia takej právnej úprave a na ňu nadväzujúcej judikatúre vnútroštátnych súdov, ktorá neumožňuje v exekučnom konaní ex officio skúmať, či veriteľ porušil povinnosť skúmať úverovú bonitu spotrebiteľa, a neumožňuje použiť sankciu straty úrokov proti dodávateľovi, ktorý úver nebonitnému spotrebiteľovi poskytol?*“ Súdny dvor o tejto prejudiciálnej otázke rozhoduje v konaní sp. zn. C-393/25.

26. S ohľadom na predmet podanej ústavnej sťažnosti je zrejmé, že odpoveď na podanú prejudiciálnu otázku je podstatná aj pre rozhodnutie o ústavnej sťažnosti sťažovateľa, čo odôvodňuje prerušenie konania v zmysle už citovaného § 61 ods. 3 zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku tohto rozhodnutia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2025

Ľuboš Szigeti
predseda senátu